

CAPITULATIE

Teneinde een ongunstig effect op het moreel der Nederlandse strijdkrachten te voorkomen, had van der Stad de in Middelburg achterblijvende officieren van zijn staf geheimhouding betreffende zijn overtocht opgelegd – des te groter was de uitwerking toen anderen bemerkten dat de commandant Zeeland vertrokken was. Zo belde op 17 mei de burgemeester van Vlissingen, van Woelderren, van der Stads hoofdkwartier in Middelburg op en vroeg hem te spreken. 'Hij is weg.' 'Dan de chef staf.' 'Ook weg.' 'Ik vroeg de officier die mij te woord stond', aldus van Woelderren, 'wat er te Vlissingen moest gebeuren. 'Dat weten wij niet.' 'Wat doet u dan zelf?' vroeg ik. 'Wij pakken in.' 'Verdomd!' riep ik en smet de telefoon op de haak.¹

Het was toen drie uur 's middags.

De strijd was beslist, het optimisme van generaal Deslaurens gelogenstraft.

In de loop van de ochtend was het moreel van de Franse verdedigers van de Sloedam door onophoudelijke Duitse beschietingen en aanvallen van de *Luftwaffe* gebroken. Toen de SS'ers kort voor half één weer oprukten, bleef een deel van de Fransen versuft in hun schuilplaatsen zitten, een ander deel vluchtte in de richting van Vlissingen. Het nam de Duitsers toen nog anderhalf uur om zich door Arnemuiden heen te werken dat door sommige Fransen hardnekkig verdedigd werd; tegen acht uur hadden zij, oost van het kanaal Middelburg-Vlissingen blijvend, de buitenwijken van Vlissingen bereikt. De artilleriebeschieting van Middelburg was toen geëindigd doordat een korporaal-telegrafist van de marine, F. Mink, en een burger, H. A. Enkelaar jr., zich met een witte vlag naar de Duitse voorhoede begeven hadden; burgemeester van Walré de Bordes had overwogen, die vlag te hijsen op de Lange Jan, de hoogste toren van de stad – dat bleek technisch moeilijk uitvoerbaar en bovendien vloog de toren aan het eind van de middag in brand.² Elders op Walcheren werden op last van de in Middelburg achtergebleven artillerie-commandant van het commando Zeeland, luitenant-kolonel H. J. Karel, wèl witte vlaggen op de torens gehesen (van de Westkapelse vuurtoren kwam een groot tafellaken te wapperen³) – overste Karel had namelijk om zes uur besloten, de capitulatie van de Nederlandse troepen op Walcheren en Noord-Beveland aan te bieden; naar dat laatste eiland waren van 11 tot 13 mei twee bataljons overgebracht.

Op die capitulatie was vooral door burgemeester van Walré de Bordes aangedrongen. Hij was het ook geweest die, met toestemming van overste

¹ C. A. van Woelderren: 'Bijdrage tot de documentatie van de gebeurtenissen op 10 mei 1940 en volgende dagen te Vlissingen', p. 5. ² M. W. G. van der Veur: *Middelburg in oorlogs- en bezettingsjaren 1939-1944*, p. 12-13. ³ A. F. C. de Casembroot: 'Westkapelle' in *Zeeland in bewogen dagen, 1940-1945*, dl. III (1946), p. 91.